

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תמ"ש 18545-07-15 פלוני נ' פלונית

מבקש	פלוני
	ע"י עו"ד אבי גפן
	נגד
משיבה	פלונית
	ע"י עו"ד תמרה פלג

חקיקה שאוזכרה:

[חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962: סע' 14, 15, 19, 68](#)**החלטה**

1. החלטה זו ניתנת בבקשה לצו מניעה שהגיש המבקש ("האב") למנוע מהאם לשנות את מקום מגורי הקטינים מראש העין - לאשדוד, ככל שעברו להשיבם, לאסור על רישומם במסגרות החינוך באשדוד ולחדש רישומם במסגרות החינוך בראש העין.
2. הבקשה הועברה לתגובת המשיבה, וכן הופנו הצדדים ליחידת הסיוע שליד בית המשפט בניסיון להגיע להסכמות בדרך של הידברות.
3. תגובת המשיבה הוגשה ביום 21.7.15, ומיד לאחר קבלתה זומנו הצדדים לדיון ביום 23.7.15, חרף פגרת בתי המשפט, נוכח מהות הבקשה.
4. בדיון מסרו ב"כ הצדדים כי ההורים לא הגיעו להסכמה ביחידת הסיוע, ויש ביניהם פערים ניכרים. משכך נשמעו טיעוני ב"כ הצדדים, נחקרו הצדדים, ובאי כוחם סיכמו בעל פה. לאחר עיון נוסף בכתבי הטענות, בחקירות הצדדים, בסיכומים, ניתנת החלטה זו.

5. הצדדים נשואים משנת 2008, ולהם 2 ילדים קטינים ילידי: 2009 ו-2012, בני כ-6, 3.5 שנים.

6. האם הגישה תביעה למשמורת על הקטינים ובה עתרה לקבוע במעמד צד אחד כי המשמורת הזמנית תהא לה.
לא מצאתי ליתן החלטה במעמד צד אחד, והבקשה הופנתה לתגובת המשיב.
המשיב הגיש התנגדותו לבקשה.
במקביל, הגיש האב הבקשה דנן למתן צו המניעה, במסגרת תביעה מטעמו בעניין משמורת הקטינים והשבתם.

7. ניתנה החלטה בה הוענקו סמכויות לפקה"ס לפי ס' 19 ו-68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, וכן הוזמן תסקיר.
במקביל, הופנו הצדדים ליחידת הסיוע שליד בית המשפט.

8. כעולה מכתבי הטענות ומדברי הצדדים בדיון, המשפחה גרה כל השנים בראש העין, ושם היה מרכז חייהם של הקטינים.

לפני כחודש וחצי, בראשית חודש יוני 2015, לקחה האם את הילדים לאשדוד, לדירת אימה.
במהלך חודש זה - חזרה עם הילדים לראש העין לתקופה של מספר ימים, במהלכה ניסתה לחזור לחיי שלום בית עם המבקש.
משהפיוס לא צלח - לטענת האם בשל התנהגות האב, לטענת האב לאחר שתכננה מראש פיוס זה כ'תרגיל' על מנת שיחתום על אישור למעבר - לקחה את הילדים שוב ונסעה לבית הסבתא באשדוד.
במשך מספר שבועות מאז, לא ראו הילדים את אביהם.

9. לטענת האב, יש להורות על צו המניעה שכן מרכז חייהם של הילדים בראש העין. לאחר שהגישו הצדדים תביעות בבית הדין הרבני התלוננה כנגדו האישה במשטרה, הוא הורחק למספר ימים ע"י המשטרה, אולם מכחיש את כל טענות האלימות שנטענו כנגדו. לאחר שהורחק שיכנעה אותו האישה לחתום על מסמך שיסכים למעבר לאשדוד, הבטיחה לו חזרה לשלום בית, והוא היה מוכן לעשות הכל כדי לחזור ולראות את הילדים.
מיד למחרת שחתם, הפגישה אותו עם הילדים ולפתע כבר לא היה מסוכן ואלים. כך גם חתם לבקשתה על בקשה לבית הדין הרבני לסגור את התביעה שהגיש.
האם לקחה את הילדים מהאב לאשדוד ללא אישור, הסכמה שנתן בתחילה האב הייתה רק כי האם הבטיחה לו שכך ישקמו את מערכת היחסים ביניהם. האב הציג מסרון בו מבטיחה לו האם לחזור לחיי זוגיות ומשפחה, אם יסכים לאשדוד. האם לא הודיעה לו על לקיחת הילדים לאשדוד, הדבר נודע לו רק מטלפון של הגננת, שהתקשרה לשאול היכן

הילדים ומדוע לא הגיעו. הבן סובל מקשיים בגין מעברים וזקוק לטיפול, ומאז שלקחה את הילדים אינה מאפשרת קשר עימם.
האב הצהיר כי ככל שתחזיר האם את הקטינים לראש העין, הוא מתחייב לצאת מדירת המגורים, ולאפשר לה לגור בה עם הילדים.

10. לטענת האם, יש לדחות את הבקשה לצו מניעה.

היא לקחה את הילדים ועברה לאשדוד כי הייתה חשופה לאורך השנים לטרור פיזי, כלכלי ונפשי, והוא הורחק מהבית בשל אלימות. באשדוד תוכל לגדל את הילדים בשקט ובשלווה, ולכן עברה איתם לשם. האב לא תמך בה בעת שעברה הפלה, הוא מונע ממנה כיום מזונות, התנהג אליה לא יפה לאורך הנישואים.
נכון שהסכימה לחזור ולחיות עימו אולם ביקשה שיעשו זאת באשדוד, ונכון שהאב בתמורה חתם על כך שמסכים שיעברו לאשדוד והוא יבטל את התביעה שהגיש בבית הדין הרבני. לכן הלכו ביחד לחתום על ביטול רישום המסגרת החינוכית בראש העין, ובהמשך רשמה הילדים לשנה הבאה למסגרות החינוך באשדוד, ולא יתכן שתאלץ כיום לחזור לראש העין.

לאחר מכן היא חזרה עם הילדים לראש העין, אך שלום הבית לא צלח בשל התנהגות האב ואלימותו גם הנפשית. באשדוד היא תוכל לחיות בשקט ולילדים יהיה טוב יותר. הם ילכו למסגרות חינוך חדשות, והיא תמשיך לטפל בהם כפי שעשתה עד היום.
נכון שביקשה בביה"ד הרבני לדחות את סידור הגט, אך זאת על מנת שתוכל לשקול את מהלכה.

11. הצדדים נחקרו בדיון והשיבו לשאלות.

חלק מגרסתה של האם נסתר נוכח המסמכים שהוצגו בתיק, לרבות מבית הדין הרבני, וכן מסרון שהוצג ולא הוכחש.
כך גם לא הכחישה האם, שהסכמת האב ניתנה במסגרת הסכמות ביניהם שיחזרו לחיות ביחד. אולם היא מוכנה לכך רק באשדוד וכך גם אמרה לו בעבר.

12. אשר להסכמה הנטענת מצד האב - התרשמתי כי אותו דף עליו חתם האב ועליו מסתמכת

האם, נחתם כאשר האמין שהדבר מבטיח את חזרת האם אליו ואיחוד המשפחה. בוודאי שלא הייתה בכך הסכמה למצב שבו האם תעבור עם הקטינים לעיר אשדוד תוך ניתוק הקשר של ילדיו עימו, כפי שקרה בפועל.

דומה כי האב, מתוך רצון לשקם את הקשר עם אשתו, היה מוכן לחתום על כל דבר. האב האמין שישקמו את הקשר ומשום כך נתן הסכמה ראשונית, אך זו שימשה לצעד חד צדדי של האם, שאחריתו חמורה.

13. החוק קובע כי שני ההורים הם האפוסטרופסים הטבעיים של ילדיהם, ועניין זה כולל בחובו את הזכות, ואת החובה - גם לדאוג לקטינים, וגם לקבוע את מקום מגוריהם וחינוכם. (חוק הכשרות המשפטית והאפוסטרופסות, התשכ"ב - 1962, ס' 14, 15). שני ההורים, ולא רק האחד מהם.

כאשר ההורים אינם מגיעים לכלל הסכמה ביניהם ומצויים במחלוקת, כמו כאן, באשר למקום מגוריהם של הילדים, יקבע זאת בית המשפט.
קרי, ההורה האחד אינו רשאי לקבל החלטות על דעת עצמו באופן חד צדדי ובניגוד מוחלט לעמדת ההורה השני. אלא - בהיתר בית המשפט.

"שינוי במקום מגורי הילדים אינו דבר של מה בכך. ילדים קטינים אינם חפץ מיטלטל אותו נושאים ממקום למקום. על דרך הכלל יש לשמור, ככל שניתן, על יציבות בחייהם. (... עשיית דין עצמי על ידי אחד ההורים גורמת נזק לתדמיתו של ההורה האחר בעיניהם ומעבירה מסר שלילי. (... בית המשפט אינו יכול לתת לכך יד." (רמ"ש 61664-07-14 ו.ה. נ' נ.א. ה., ש' שוחט (3.9.2014))

14. האם לא פעלה בדרך זו. גם ככל שהנסיעה לבית אימה באשדוד הייתה בהסכמה ראשונית של האב, הרי שהשאתם באשדוד, וללא קשר נאות עם האב, הינה בניגוד לרצונו, מבלי קבלת היתר לכך מבית המשפט, ולא הובא כיצד הדבר תואם את טובת הילדים.

יתר על כן, גם במהלך שבועות אלה, חזרה עם הקטינים לביתם למשך מספר ימים (בין שבוע ימים - לעשרה ימים), חרף הטענות הקשות שהעלתה כנגד האב.

15. **הקטינים טרם התמקמו באשדוד, באופן המונע את החזרתם לביתם.**
המדובר בשהות של מספר שבועות, וגם בהם חזרו לביתם בראש העין למספר ימים.
הם ישנים באופן ארעי בדירה בת 2 חדרי שינה בה גרה אימה של האם (הסבתא). הסבתא בחדר האחד (חלוקת העמדות, האם עם בן זוגה אם לאו) - ואילו האם עם 2 הקטינים (3 נפשות), בחדר השני.

אין מדובר במגורי קבע, גם אם לכך קיוותה האם, אלא בשהות קצרה ביותר, ואין מניעה גם מבחינה זו כי יחזרו לראש העין.

16. טרם נקבעה המשמורת על הקטינים, התביעות רק לאחרונה הוגשו, וטרם הוגש תסקיר הבוחן מהי טובתם של הילדים לרבות לעניין מעבר מקום מגורים.

17. נוכח כל המפורט לעיל ובאיזון האינטרסים הכולל - כאשר האב הבהיר מיד לאחר הניסיון לשלום בית שכשל כי הוא מתנגד למגורי הילדים בעיר אשדוד, לאחר שנותק הקשר של האב עם ילדיו כמעט לחלוטין מזה מספר שבועות נוכח מעבר האם עימם לעיר אשדוד המרוחקת 65 ק"מ מראש העין, לאחר שלא החלה שנת הלימודים ואנו בחופשת הקיץ, לאחר שטרם נבדקה טובתם של הקטינים ע"י הגורם המקצועי

והאובייקטיבי שהוסמך (פקה"ס) ולא הוכח בפני שזו טובתם כיום - **ניתן בזאת צו מניעה האוסר על מעבר הילדים למגורי קבע בעיר אשדוד.**
האם תשיב את הקטינים לראש העין בתוך 7 ימים מהיום.

הילדים ירשמו למסגרות החינוך בראש העין.
ככל שאמנם נרשמו למסגרות החינוך באשדוד, הריני מורה על ביטול רישום זה.

פקה"ס בראש העין תפעל במסגרת הסמכויות שהוענקו לה, ככל שידרש.

18. יובהר - אין בכך, כמובן, כדי למנוע את מעבר מגוריה של האם עצמה לאשדוד. האם, חירותה לעבור לגור בכל עיר אחרת או לשנות את מקום מגוריה כרצונה ועל פי הבנתה שלה, ואין בהחלטה זו משום חיוב האישה לחזור ולחיות עם האיש.

ברם לא כך הדבר באשר להשארת הילדים בעיר מרוחקת ותוך ניתוק הקשר עם האב.

19. נרשמה בפרוטוקול הצהרת האב כי הוא מסכים שינתן תוקף של החלטה להסכמתו, שעם החזרת הקטינים לראש העין - הוא יצא מדירת המגורים ויאפשר לאם לגור שם עם הקטינים, על מנת שלא להרבות חיכוכים.
ניתן לכך תוקף של החלטה.

ככל שתבחר האם לחזור עם הקטינים לבית המגורים - תודיע על כך לאב 48 שעות מראש, והאב יצא מהדירה מבעוד מועד.

20. ככל ותבחר האם לחזור לדירה אחרת בראש העין ותשכור לשם כך דירה, ישתתף האב בעלות המדור לקטינים בגין עלות מדורם, כפי שיקבע בית המשפט ובהתאם להוראות החוק והפסיקה, במסגרת הבקשה למזונות זמניים שהגישה האם ולאחר שתוגש תגובת האב.

21. עם הגשת התסקיר בתיק, יובא בפני.

22. בנסיבות העניין, ולאחר ששני הצדדים אינם חפים ממחדלים, כל צד ישא בהוצאותיו.

23. המזכירות תמציא לצדדים עוד היום.

ניתן לפרסום בהעדר שמות ופרטים מזהים.

ניתנה היום, י"א תשע"ה, 26 יולי
2015, בהעדר הצדדים.

אילת גולן - תבורי, שופטת

54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)